

BISERIC'A si SCOL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literaria si economica.

Ese o data in septemana: Duminec'a.

Pretiul abonamentului:

Pentru Austro-Ungari'a pe anu	5 fl. — cr.
" " " 1/2 anu	2 " 50 "
Pentru Romani'a si strainetate pe anu	7 " — "
" " " 1/2 "	3 " 50 "

Pretiul insertiunilor:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contineu cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte	4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.
---	------------------------------

Corespondintele se se adreseze Redactiuni
dela „BISERIC'A si SCOL'A“ in Aradu, la
institutulu pedagogicu-teologicu, éra banii la
secretariatulu consistoriului romanu ortodoxu
din Aradu.

Monastirile orientale in Ungaria.

Monastirile orientale din Ungaria forméza obiectulu de controversa intre Romanii si Serbii ortodoci din acésta tiéra. Serbii de facto stapanescu astazi tote monastirile, ér Romanii stau in dreptulu istoricu, fora a se impartasi de binefacerile institutelor monastiresci! Serbii le pretindu ca pre institut nationale serbesci! Dar cum se poate că romanii, mosnenii vechi acestei patrie, romanii populu celu mai vechiu in crestinismu, romanii apostoliq, incréstinarei poporeloru conlocuitore, romanii din Ungaria se nu aiba nici unulu din celea de astazi institute crestinesci!

Ori cátu de vitrega e istoria pentru noi, ea totusi licuréza pucina lumijua ici-colia si asupra trecutului nostru. Ea ni spune că Romanii erau organizati in ierarchia loru nationala inca dela cei d'antaiu secoli crestini, au avutu bisericile loru nationale si mai tardi, candu spiritulu si necesitatile crestinismului au introdusu in viétia institutele monastiresci, ei inca n'au remasu de curentulu acestui spiritu in crestinismu. Istoriculu magiaru Katona serie că, Achtum, ducele Banatului, unu nepotu alui Claudiu, a radicatu o monastire orientala in cetatea Morisena, (astazi Cianadu) alu carei egumenu erá totodata si episcopu orientalu, si că in resboiulu ce a purtat Stefanu, antaiulu rege ungurescu, cu Achtum, acest'a tradatu de Cianadinu, a fostu invinsu, cetatea Morisena ocupata, ér episcopulu orientalu, impreuna cu toti calugarii sei, au fostu alungatu din monastire, ocupandu-o acésta pe séma latinilor.¹⁾

In Maramuresiu, in eparchi'a Muncaciului, Balitia Voda si Dragu Mesteru, boeri romani, cu aprobarea Patriarchului Constantinopolei, Antoniu II, la anulu 1391 fundara Monastirea inchinata santului Mihailu. Despre acésta atesta diplom'a de intarire data

la rugarea igumenului Ilariu, in anu 1494 de regele Ungariei Uladislau, care suna: Noi Uladislau, din mil'a lui Ddieu Regele Ungariei, Boemiei etc. facemu cunoscetu prin acésta tuturor, celor ce se cuvine, că onoratulu si evlaviosulu frate Ilariu, igumenulu monastirei s. archangelu Michailu din Maramuresiu, marturisitoru de legea grecésca, venindu la fat'a Maiestatii Nóstre, ne-a aratatu si ne-a presentat noue o carte privilegiata, a Presantitului parinte Antoniu, fostului patriarchu alu cetatii Constantinopolitane, nouei Rome, si a tóta lumea, scrisa pe pergamantu cu litere grecesci, si intarita cu pecetea sa cu plumbu ce e acatiatu, si cu acésta unu exemplariu tradusu din vorba in vorba in limb'a latina despre nisice drepturi si scutintie a le aceiasi biserici S. Michailu, date de acelu patriarchu, si insemnate si specificate mai josu in cuprinsulu aceluiasi exemplariu. Rugandu-ne pre Noi ca se binevoimur induratu a primi acea carte patriarchala si tote cele cuprinse intr'ensa, a-o inoi, si a-o intarí cu putere, pentru totudeuna, in favorea acelui frate Ilariu si a urmatorilor lui, si ai bisericiei mai susu numite". (Aci urmează cuprinsulu serisórei patriarchale). „Asiadara Noi audiendu acésta rugatiune a pomenitului frate Ilariu, si primindu-o induratu, si vediendu că, suprascris'a carte a numitului patriarchu, nu e rasa nu e schimosita, si nu e stricata in nici o parte a sa, insiramu si inseriemu exemplariulu ei din vorba in acésta scrisóre a nostra asemenee privilegiata si o primimur si aparamu cu tote cele cuprinse intrensa, in cátu se vede că s'a datu dreptu si dupa lege, si incátu adeverulu vorbesce pentru densa, si inoindu-o intarimu cu putere pentru totudeuna in favórea aceleiasi monastiri S. Michailu arachangelulu si prin urmare in favórea fratelui Ilariu, si a tuturorur urmatorilor lui, insa asia, ca acelu frate Ilariu si urmatorii lui se dea episcopului din Muncaci cuvenita cinstire, éra archiepiscopului din Transilvania celui de acum si celoru viitori ca mai

¹⁾ Katona. Hist. crit. reg. Hung. t. I. 131.

mariloru sei se le arate cuvenita supunere si ascul-tare. Si intarimu acésta prin puterea si marturi'a acestei carti a le Nóstre et. . .“¹⁾

Din aceste fapte istorice, cu adeveratu nu pu-temu trage dreptulu absolutu alu ierarchiei romane la anumite monastiri, de-si chiar originea monastirei S. Georgiu de astadi, in anumite respecte s'ar pôte reduce pana la timpulu lui Achtum si S. Stefanu, daca vom socoti că Cianadinu facuse votulu de-a ridicá o monastire in onórea S. Georgiu, dupa ce va invinge pre Achtum.²⁾ Sunt de ajunsu insa ca se constatamu prioritatea si sacrificiele romaniloru pentru institutele crestine in Ungaria. Romanii n'au primitu crestinismulu nici dela slavi nici dela unguri, ca se pôta imprumutá dela ei institutiunile crestinesci. Din contra ungrui si slavii increstinati de romani, au imprumutatu dela ei tóte institutiunile crestine.

Controversele nóstre cu Serbii, pentru monastiri, organisati ierarchicesce in Austria abia in primele decenie ale secolului optu-sprediece, in adeveru, sunt fórté ciudate! Unu poporu ce-si parasesce patria, de voie ori de frica, cercandu alta patria, este curiosu ca in nou'a patria, unde elu nu avuse nemicu propriu, dintr'o data se se faca stapanu de tóte institutele sociale si bisericesci, si asia dicandu se secere unde n'a semenatu si se adune unde n'a pusu. Acésta este atitudinea Serbiloru venetici facia cu noi romanii, mosnenii acestei patrie!

Serbii, refugiati de spaim'a turciloru, noi ii-am primitu la caminele nóstre, si ca la poporu ortodocsu, li-am datu locu in bisericile nóstre, pentru a se inchiná lui Ddieu. Căci nime nu va crede că coloniele lui Cernovici vor fi adusu cu sine din Serbia temple si stabilimentele religióse! Noi ii-am primitu ca pre nisce ospeti crestini dupre spiritulu crestinismului, si ei se facu stapanii nostri apasatori in contra spiritului crestinismului. Noi li-am datu locu in stabilimentele nóstre religiose si ei le pretindu de proprietatea loru nationala. O! unu astfelu de poporu, lase, nu provóce la ortodocsia, nu dica că e ortodocsu!

De parte de-a contestá partea de meritu, ce se cuvinte ierarchiei serbesci pentru regularea si organisarea monastiriloru, contestam u insa că monastirile ar constitui proprietate nationala eschisivu serbésca. Serbii nu voru puté nici candu ignorá, că romanii ortodocsi aprópe unu secolu si jumatate au statu sub ierarchia bisericiei loru si că intretienerea bisericiloru si a stabilimentelor religiose, s'a facutu din partea crestiniloru in comunu ca si in tóte bisericile orientale; prin urmare, romanii inca au versatu averile loru pentru scopurile religiose, si in specialu pentru intretienerea bisericiloru si a monastiriloru! Impregiurarea acésta, nu se pôte trage la indoíela, si Serbii trebue se ni restitue ce e alu nostru, noi nu pretindem u ce e alu loru!

¹⁾ Istoria bis. A. Siaguna t. II. pag. 89.

²⁾ Istoria Rom. de P. Maior, p. 155.

Despre scóla in genere, si despre cea crestina ortodoxa in specie.

(Continuare.)

6. *La israeliti* educatiunea pe timpulu caldeului *Avaramu* si urmatorii lui, *Iacu si Jacobu*, a fostu sub grigea parintelui familiei, care purtă nume de patriarchu. Inse dela mutarea loru in Egiptu si scoterea de acolo prin *Moisie*, a devenit in man'a preotiloru. Moisie, crescutu in curtea imperatului *Faraon*, a fostu forte initiatus in sciintia si magia preotiloru Egipcieni, ce se pôte vedea din cele 10 minuni prin care a eliberatu pre Israeliti, si toiadulu seu, pentru care a fostu in mare onóre si veneratiune la Faraon: „Si Moisie erá stimat u ca omu fórté mare in pamentul „Egiptului, inaintea servitoriloru lui Faraon, si inaintea „ochiloru poporului.“¹⁾ Elu scotiendu din robi'a Egipciului pe consangenii sei, si aducandu-i in pamentul promisiunei Canaan, nu a pututu se nu aduca cu sine de acolo o parte mare din cunoosciintiele, scientiele si moraurile Egipciiloru, cu deosebire puterea preotiesca, si a-o transplantá acésta in noulu regatu fundatul de elu, supunendu grigei preotiloru educatiunea religiosa morală a poporului si alte lueruri civile; ba puterea loru o-a aradicatu si la mai mare gradu si valóre decât cum erá in Egiptu. Ca se nu prejudece nimica puterei preotiloru nici nu a alesu imperatu pamentescu, ci pe Domnulu Dumnedieu *Jehova* din ceriu l'a privit u de atare; pentru acésta regatulu Israelitiloru s' a numit „Regatulu Regelui Jehova“ (*theoeratismu*) si israeliti colonii aceluiiasi regatu. „Alu meu este pamentulu, si „voi suntetu la mine numai straini si incilini ai mei.“²⁾ Apoi legile credintiei si educatiunei le-au combinat cu legile civile si politice, sub acelasi nume a credintiei, pentruca dela Dumnedieu au fostu date si ordinate. Cu executarea loru a insarcinatu pe preoti si anume pe preotulu celu mai mare, care erá representantele si vicariulu Regelui *Jehova*, atâtu in cele eclesiastice câtu si in cele civile, demandandu Moisie prin *Jehova* „Ca pe judecatori se nu-i defaime, si pe principale poporului teu se nu-lu vorbesci de reu.“³⁾

Cumca aci prin judecatori si principe se intielege preotii, cu preotulu celu mare infrunte, invederéza din respunsului santului Apostolu Pavelu, catra Archiereulu *Anna*, in care ilu infrunta pentru că poruncise a-lu bate preste gura, dar apoi facandu-se atentu, dise: „Nu amu sciu fratilor, că este Archiereu, căci este scrisu, pe mai marele „poporului teu, se nu-lu graesci de reu“.⁴⁾ Acésta se pôte eruá si din alte locuri a santei scripturi, si mai vertosu din acele locuri unde este vorba de functiunea preotului celui mare *Aronu*, despre care se affa scrisu „Si Archiereulu este „mai mare intre fratii sei, preste acaruia capu s'au intornatul oleulu ungerei — si vei face si peptariulu judecatii „si se pôrte Aronu numele filoru lui Isailu, pe acelu peptariu alu judecatii, si vei pune in peptoralulu judecatii, „Urimu si Tumimu, care se fie de asupra inimiei lui Aronu, „si asia Aronu va purtă neincetatu judecat'a fiiloru lui Isailu pre inima sa, inaintea lui *Jehova*.⁵⁾

De unde *Jehova* a numit regatulu seu ebraicu „regatu sacerdotulu seu preotiescu“: Si-mi veti fi mie imperiu sacerdotale si natiune santa“⁶⁾ „Era voi suntetu „neamul alesu, preotie regala, natiune santa, si poporul deosebitu“⁷⁾ „Si ne-au facutu Regi si preoti lui Dumnedieu

¹⁾ Esire cap. XI. v. 3.

²⁾ Leviti cap. 25. v. 23.

³⁾ Esire cap. 22. v. 28.

⁴⁾ Fapt. apost. cap. 23. v. 45.

⁵⁾ Esire cap. 21. v. 10. — cap. 27. v. 15. 29. si 30.

⁶⁾ II. lege cap. 17. v. 8.

⁷⁾ I. Petru cap. 2. v. 9.

„si tatalui seu“. ¹⁾ Va se dica: Imperati'a evreésca a fostu preotiesca (Clerocratismu).

Puterea preotilor in Israile n'a scadiutu neci pe timpul judecatorilor Amazocu, Samgar, Tola, Iair, Ebzan, Elonu, Abdon, Otoniel, Aodu, Baracu, Gedeon, Jefte, si Samsonu, caci si intre acestia a dusu presidiulu preotulu celu mare, cum au fostu Eli si Samuilu; ba inca nici atunci, candu sub profetulu Samuilu Israelitii revoltara in contra lui Jehova, ori in contra preotilor lui, cerendu si ei imperatu ca si alte natiuni: „Nu! ci imparatul se fie „asupra nostra, ca si noi se fumu ca tota natiunile, si im „peratul nostru se ne judece, si se esa inaintea nostra se „conduca resbelele nostre“.²⁾ Puterea preotilor in Israile n'a scadiutu neci pre timpulu Imperatilor cari se socoteau de unu ce secundariu, si erau subordinati potestatiei preotiesci, ca unei potestati primare. Dela imperati se putea face apelata la preotulu celu mare; diferintia era numai personala, adeca alta era person'a preotului si alt'a persón'a imperatului, dar in esentia nu era nici o diferintia, caci aceste ambele erau contrase in aceasi putere preotiesca. Imperati evresci se priviau pe sine mai multu din punctu de vedere preotiescu, decat luemeanu. Tota lucrurile si faptele loru erau asia intocmite, ca din ele se apara mai multu spiritu bisericescu si religionariu decatul civilu. Acésta se poate vedé din scrisorile imperatilor Davidu si Solomonu, cela scriindu psalteria, séu cantarile, acesta pildele, intieptiunea si cantarea cantariloru, care nu le poate cete omulu ca se nu admire intr'ensele, sciintiele si invetiaturile cele religiose-morale. Preotii la evrei cu sciinti'a loru si-au eluptat fórtate mare stima si onore. Ei si anume preotulu séu Archiereulu celu mare ducea presidiulu in Sinedrion, séu sfatului tieriei, care era asemenea Areopagului greceseu, si Senatului Romanu; cum sunt parlamentele nostre de astazi.

Daca in manele preotilor a fostu potestatea civila, de sine se intielege, caci si educatiunea poporala inca era in grigiea loru. Ei dupa sciinti'a loru se numiau invetatori si carturari, era dupa profesiune se numiau invetatori séu Rabbi. Cumca in man'a loru a fostu sciintiele si educatiunea se vede si de la evangelistulu Luca „Era pruncul crescea si se intarea cu duhulu, umplanduse de intielepțiune, si harulu lui Dumnedieu era preste densulu, si „candu a fostu elu de 12 ani, suindu-se ei la Ierusalimu „a remasu prunculu in Ierusalimu, si cautandulu dupa 3 „dile l'au afilat in templu, siediendu in midialoculu dascaliloru, ascultandu si intrebandu, si se mirau toti cei celu „audiau, de priceperea si respunsurile lui“.³⁾ Din loculu acesta, si unde se dice „si Isusu era supunanduse loru, si „sporiá in intieptiune, in etate, si haru la Dumnedieu si la ómeni“⁴⁾ se intielege umblarea Domnului nostru Isusu Christosu ca omu la scol'a preotiloru acestora, cari dupa sciinti'a loru se numiau dascali si invetatori, docens Rabbi. Asemenea si candu se dice caci dela 12 ani pana la 30 a fostu sub ascultarea parintiloru nu se poate intielege alta decat umblarea lui Isusu la scol'a preotiloru din Persia, Caldea, si Egipetu. „Si s'a aratatustea la resaritu“ „si éta „Magii dela rasaritu a venit in Ierusalimu“⁵⁾ Alegorice se intielege pe langa misiunea lui divina, sciinti'a, care mai tardiu a invetiatu Isusu dela acesti preoti. Asemenea si in evintele „caci angerulu Domnului s'a aratatustea lui Iosifu in visu, dicandu: scolate si ia prunculu si pe mum'a lui si „fugi in Egipetu, si fi acolo pana iti voiu dice tie; si au „fostu acolo pana la mórtea lui Irodu, ca se implinéasca ce s'a disu prin profetulu: din Egipetu amu chiematu fiulu meu“⁶⁾ nu se intielege simplu numai fug'a lui Isusu in Egipetu, ci foră indoiala alegorice si umblarea lui la scol'a

preotiloru de acolo, si poate chiaru pentru acésta se dice: „caci din Egipetu am chiematu pe fiulu meu.“

Cumca Isusu Christosu ca omu a trebuitu se umble la scola e afora de tota indoiala! Densulu a fostu nunumai Dumnedieu ci si omu, si pe langa fiulu lui Dumnedieu, a fostu si fiulu lui Avramu si fiulu omului. Ca omu elu a flamandit, insetatu, a dormit, s'a spaimantat, temutu si altele comune noua omeniloru; prin urmare si la scola a potutu umbla, caci a umbla la scola nu e strainu, ci comunu omeniloru, numai catu invetietur a sa omenescu, din reportul seu cu Dumnediearea a fostu mai presusu de tota, mai presusu de mintea omenescu si sciinti'a tuturor preotiloru din anticitatea pagana: „Si se mirau poporele de invetiatu a lui, caci elu invetiá ca celu ce are putere; era nu „ca carturarii“⁷⁾ „Si se spaimantau toti de invetiatu a lui, caci era invetiandu pe ei ca celu ce are stapanire era „nu ca carturarii“.⁸⁾ „Nici odata n'a grait omu, ca acestu omu“.⁹⁾

7. La Greci. Grecii an imprumutatu cultur'a loru nationala dela Egiptieni si pucinu dela Feniciani, cu 2000 de ani inainte de Christosu. Se crede caci o colonie Egiptiana a invinsu si cucerit Grecia, o-au inpopulat si au plantat in ea datinile Egipitiene. Titanii cei vestiti, Saturnu, Jupiter, Mercuriu, Vulcanu, Neptun, Pluto, Bach, Mars si alti au fostu totu atatia conducatori ai acestei colonii, si au fundat mai multe cetati. Pe la anulu 1582. inainte de Christosu, unu Egiptianu cu numele Cecrops a descalecatu in Grecia, s'a logodit cu fiica regelui Acteus, caruia i-a si urmatu in domnie. Acestea a edificat cetatea Athina, care dela densulu s'a numit si Cecropia. Elu a chemat pe poporele cele selbatice a Greciei la o vietia sociala; li-au datu religia, a intemeatu casatoria, ii-a invetiatu lucrarea pamantului; a adus legi politicesci, si a fundat Areopagulu pentru administrarea justitiei si conducerea afacerilor politico-civile. Egiptianulu Danaus, regele din Argos, a adus din Egipetu in Grecia lucrarea pamantului, intrebuintarea maestriilor si artilor frumose. Fenicianulu Cadmus, s'a asiediatu in Beotia, a cucerit cu locuitoiri Feniciani cetatea Theba, care dela densulu se numesce si Cadmea. Acestea a invetiatu pe greci la sedirea si lucrarea viilor, la versarea metalurilor, si la lucrarea pamantului; elu a fostu celu de antaiu care a invetiatu pre Greci artea scrierii.

Acesta colonie si ómeni descendinti din Egipetu, nu au pututu ca in patri'a noua, infinitata de densii se nu aduca datinile si moravurile de acasa, deosebitu, puterea si antaietatea preotiesca, si a supune grigiei loru educatiunea poporului tieranu. Capista si oracululu zeului Apollo (sorelui) din Delfosu, si a lui Jupiter din Dodona in Tessalia, renumite in tota anticitatea, nu se potu accepta in sensu angustu numai de temple si oracule simple ci de scoli renomite, pentru aceea era si scrisu pre densele „cunoste-te pre tine insuti“, adeca invetia; si candu se dice, caci de pretutindenea veniau in anticitate la aceste oracule pentru a cere sfatu, si a cercata ventoriulu, trebue intielesu caci veniau, pentru a invetiá si a se perfectiona in aceste scoli, in care dupa parerea nostra se predá studiulu theologicu, politicu, astronomicu, dreptulu privatu si publicu precum si doctoria séu medicina, si era asemenea universitatiloru timpului nostru. Din aceste scoli au esituit renumitii medicinisti din anticitate Esculapiu si Prometeu.

Regii Greciei aveau pucina putere preste supusii sei, dura trebuia se il apere si se se ingrigescă despre educatiunea loru religiosa morală. Religi'a se privia de a statui, si era nedespartita de puterea civila; pentru aceea toti zei loru, inca si dieiti'a Venus se depingeau armati, si intipuiá,

¹⁾ Apoca. I. v. 6. Rom. cap. 7. 14.

²⁾ I. Samuil. cap. 8. v. 20.

³⁾ Cap. 2. v. 40—48.

⁴⁾ Ib. v. 51. 52.

⁵⁾ Math. cap. 2. v. 1.

⁶⁾ Math. 2. 15.

¹⁾ Math. cap. 7. v. 28.

²⁾ Marc. cap. 1. v. 22.

³⁾ Ioanu 7. v. 46.

că credinti'a se deo ajutoriu trebilor politicesci. *Erecteus* regele Athinenilor s'a incercat a separa puterea preotiescă de cea civilă dără foră succesu. Grecii nimică nu începeau fără a cere sfatu delă preotii Zeilorlor.

Theologia preotilor grecesci despre crearea lumei și guvernarea ei de către zei, nă este cu multu mai cunoscută decâtă se mai amintim acă despre ea în mai de taină. *Omer*, *Isiodu* și *Orfeu* au fostu theologii loru cei mai însemnați. *Omeru* înveta că *Iupiter* e celu mai mere zeu, care poruncesc tuturor Zeilorlor. *Isiodu* în Teogonia să amintescă despre caotele urdiriei lumei. *Orfeu* a înveta o theologie mai înalta, și lui i-se înșusescă niște poeme forte alese, care le ar fi facutu elu pentru Dumnedie. *Proclus* aduce din tresele urmatore poema: „Totu ce este, totu ce a fostu, „totu ce va fi, eră din începutu în poală cea roditoră a lui „Iupiter cuprinse la olalta. Iupiter este celu d'antaiu și „celu depe urma, începulu, dela elu purcede tōte ființele și altele.“ Ori cine pechatuă în contra învetației aces- teia său o interpreta contrariu cu credinti'a patriei, și nu admitea că intemplerile naturei sunt luerurile zeilorlor primiti în metodologia Grecilor, unul ca acela, de locu eră datu în judecata și condamnat la mōrte, său caută se-si mantuiesca vieti'a cu fug'a; asia a patit filosoful *Anasagora*, fiind că a demustrat fiinti'a cea înalta Dumnediescă din ratiune, și credea într-o fiintă mai înalta, a combatutu credinti'a cea desiderătă despre natur'a Zeilorlor, a fostu trasu în judecata ca unu hulitoriu de Dumnedie, și insusi *Perecles* înveta celu seu și presiedintele tribunalului, indoinduse de alu putea mantui, l'a sfatuitu se scape cu fug'a, ce a și facutu, fugindu din *Ahtena* în *Lampsacu*. Asia au patit toti scolarii acestui filosof mare, precum *Prōtagoras*, care au fostu exilati din Athena, și *Aspasia*, din Miletu, o femeie inteléptă și agera la minte, pe care o iubiă *Pericle* și o luase de sotie; de ea avea mare respectu și *Socrates*, că au fostu scolariu și înveta celu ei; ea acusanduse de necredinciosa fatia cu zeii, a fostu data în judecata, și numai elocinti'a cea frumōsa și cuceritorie, și lacrimile lui Pericle, au fostu în stare de a-o mantui. Înse *Socrates*, celu mai mare dintre filosofi, și după *Cicero*, primul între muritori, carele a adusu inteleptiunea pre pamentu, și o-a respandit prin cetati, sate și case nu a fostu asia norocoșu; pentru că elu credea în unu singuru Dumnedie, pe carele ilu onoră cu pietate démna, fuse acusat că strica tinerimea învetațandu despre Dumnedie noi și straini, apoi trasu înaintea tribunalului și condamnat la mōrte prin veninu. Ce e dreptu, elu putea scapă, ori prin rescumpare cu banii, ori prin fuga; căci ambele le oferise probabil amicii sei, insa nu a vrutu, cu atâtă firmitate și convingere a remasă elu în învetația și credinti'a sa.

Ba nu numai preotii, ci și preutesele aveau mare influență la greci cu privire la educatiune și la judecatorie. Această se pote vedea nunumai la Oraculu din *Delfos*, pe acarui tribuna siedea o preutesă educatrice și judecatore ca *Pitiā*, ci și din procesulu lui *Alcibiades*, care acusatul de defaimatoru de lege și trasu înaintea *Areopagului*, dar ne reprezentanduse, ci fugindu în *Sparta*, a fostu osandit la mōrte, și s'a cerutu ca preotii se aduca asupra lui blasphemū; înse o preutesă cu numele *Theano* nu a voită se-lu deo anathemei. „Eu sum o preutesă, dice ea, ca se binecuvanteză dără se nu blasphemū.“ Si candu a capatatu elu libertate de a se reintîrce în patrie, preotii au fostu recercati se aradice blasphemulu de asupra lui și unulu dintre ei a disu cu multă bunavointia: „Noi nu l'am blasphematu de nu va fi gresit republikei.“ Din tōte acestea se vede apriatul influență preotilor său bisericei asupra educatiunei și legislației în Grecia.

(Va urmă.)

Ioanu Damsia,
parochu și ases. consist.

La istoria miscarilor nationale in Banatu.

(Finea).

Prea Gratiósa Maiestate! Chiaru precum ne e de persecutata și nedreptatita limb'a și naționalitatea și brav'a intelegrintă în sferele oficiale ale vietici publice pretotindeni, chiaru în asemenea măsura nă se periclită esistența și nă se amenintă venitorulu prin anarchia cea infricosată, carea de la a. 1861 încăce grăsăza în scările noastre poporali, decandu adica acele prin o combinație rafinată a contrarilor nostri, devenira mai antaiu sub arbitria influență a deregulatorilor politice, ér apoi prin intimatul consiliului regescu locutienintă din 15 Ianuariu 1862 sub directiunea clerului și ierarchiei serbescă, o directiune desvoltarei și prosperarei noastre naționale — dintru 'nceputu din principiu cu totulu contraria!

Maiestate! Mosiulu M. Tale de gloriósa memoria imperialu Franciscu I., convingându-se despre ticaloșa stare a scărilelor poporali de confesiunea ortodoxă din Ungaria sub directiunea ierarchiei gr. or., în anulu 1812 a organizat și a introdusu anumite autoritati civile pentru scările, custodirile dintru unu inspectoru supremu și din 6 directori distriptuali; acesta sistema a custratu pana la 1848, ér de atunci se intrudusesera prin guvernul M. Tale c. regescile inspecțiorate, mai tardi c. regescile consiliariate scolari, cari pana la desfientarea loru în urmă prea înaltei diplome din 20 Opt. 1860 funcțiunara cu unu rezultatul forte salutariu, încătu totu ce se mai află astăzi ici căle bunu și înbucuratoriul prin scările noastre poporali, sunt numai inca urmele remase de activitatea acelei preagratișe instituțiuni a M. Tale. — Minunatul lucru, Maiestate, si în acesta privință, că precandu după emanarea prea înaltei diplome din 20 Opt. 1860 auctoritatile publice și dicasteriile asiediate de M. Ta se întreceau a restituî tōte, căte se tieneau de interesul magiarismului, la stare din anulu 1848 — totu atunci instituțiunile scărilelor noastre poporali numai le-au derimat, fora insa ca se le fia și restituî inca în starea loru de pana la 1848, — o impreguriare, din carea nu potem se conchidem, decătu éra-si la o nepasare principale de noi și interesele noastre vitale!

De atunci, Maiestate, decandu consiliului r. locuționante din Bud'a i-a placutu a supune scările și instructiunea noastră poporale direcționei și supraveghierei clerului, scările și instructiunea noastră populară alergă cu pasi rapedi spre totala decadintă!

Maiestate! E de comunu cunoscutu lucru, că mai marii biserici noastre ortodoxe în Banat precum și organele loru consultative și administrative sunt parteua mai mare de naționalitate serbescă și spre tōta intemplarea influenței serbesci chiaru de după sistem'a și regulamentele custrodirile supuse, ér interesulu și naționale și bisericescu și personale alu mai marilor bisericei serbesci dintru 'nceputu a fostu, și pana adi e, incontr'a desvoltarei romanismului indreptat. Measurele clerului serbescu facia cu scările și învetațorii nostri populari au scandalisat totu poporul nostru și au scarbitu aduncu sufletele intregei intelegrintă romane! Acestu cleru a 'nceputu pre facia o luptă nemicitoră incontr'a perfectionarei limbei și literaturii noastre; a scosu literalele noastre cele romane cu violenția deprimă scările și a introdusu cele slavice, a maltractat și vecsatu pre învetațorii, numai ca se-i constringă a parasi metodulu celu bunu ce-lu introdusesera în tempul asiaticum absolutismu guverniulu M. Tale; ba a suspendat și strămutat pre mulți la statuni mai rele, numai pentru că cutediasera ei a se folosi de cuvinte și litere române în locul celor slave!

Maiestate! Nu voim se-Ti amarim inim'a parintescă cu insirarea aice de multele casuri concrete scanda-

lóse, ci ne marginim, incátu pentru incompatibilitatea oficiului de direcțiune scolare la noi cu clerulu și preste totu cu ierarhia serbescă, a provocă la reportul fostului consiliariu romanu de scóle din Banatul Temisianu din 29 Opt. 1859, substernutu din oficiu fostului atunci c. r. Ministeriu de cultu, unde a și aflatu deplina respectare; ér incátu pentru fapticele patimiri a le scóleloru nóstre sub direcțiunea clerului serbescu ne provocamu cu umilintia la reprezentatiunea oficiale, facuta in acésta privintia sub 26 Sept. 1862 din partea fostului atunci administratoriu alu Carasiului catra consiliulu locutieninte din Bud'a, carea insa pana acumu — precátu scimu noi — n'a avutu nici unu resultatu.

Nu mai pucine si mai mice sunt persecutiunile si suferintiele nóstre prin biserice din partea episcopilor serbesci si a organeloru loru. Amu atinsu mai susu cu tóta umilintia intemplarea din biseric'a stlui Georgiu din suburbiul „Fabrica“ alu Temisiorei; avemu numai a adauge, că in urm'a acelei episcopulu serbescu alu Temisiorei si cu consistoriului seu a decretatul total'a eschidere a Romanilor din acea biserica, dintru ai carei credintiosi fii ei facu patru parti din cinci. Totu asemenea sórte ajunse acumu de curendu si pre Romanii din opidulu Ciacov'a, unde de si Romanii facu asemenea patru parti din cinci ai poporatiunei ortodoxa totusi limb'a loru se afla in periculu de a fi cu totulu scósa din biseric'a loru, — si tóte aceste in favorea unei neinsemnate, dar decâtua ordinariate precum si decâtua autoritatile politice cu tóta poterea protejate minoritati serbesci !

Maiestate ! Din tóte aceste multe si feliurite nedreptatiri si apesari natiuniali noi Romanii din Banatu nu potemu, decât de nou se ne convingemu, că barbatii de statu magiari, pre cari gratia M. Tale i-a chiamatu a guverna tiér'a Unguresca, ori-cât se fia ei altmintea de intelepti si loiali, pentru recunoscerea si respectarea drepturilor si intereselor nóstre natiuniali si limbistice, si preste totu pentru promovarea desvoltarei si prosperitatei nóstre nice au inima nici pricepere, ba nici mecaru cuvenitulu respectu de prea inaltele ordinatiuni emanate in acésta privintia.

Prea Gratiósa Maiestate ! Poporulu de natiunalitate romana din Banatu, adica din cele trei comitate Temisu, Torontal si Carasiu, formandu elu facia cu tóta cele alalte poporatiuni absolut'a majoritate in acestu tienetu, si posiedindu elu pretotindeni, anume si in Torontal si Temisu, avere nemisicatória destuln de frumósa, nu numai dà din aceste parti celu mai mare contingentu de recruti armatei M. Tale, dar si la lucrarile si sarcinile publice si la contributiune elu conurge cu o parte forte insemnata, spre tóta intemplarea multu mai insemnata decât cei vreo 50,000 de magiari si vreo 150.000 de Serbi din comitatele Torontal si Temisu; afara de acésta, Maiestate, poporulu romanu din Banatu in credintia si alipire câtua prea inaltulu tronu alu Austria si in sacrificiile aduse pentru patria si dinasti'a comuna inca nu s'a lasatu a fi intrecutu prin nici un'a alt'a natiune colocitoria vreodata : cu tóte acestea, Maiestate, elu, poporulu romanu, in aceste parti, in patria sa strabuna, pentru carea fiii lui de mii de ori si au versatu sangele, e in tóta privintia celu mai asuprifu si negrigitu; elu — prin nescari minoritati (cumu se vede) anume conspirate incontr'a desvoltarei si prosperarei lui — e apesatu si persecutatu in scol'a si biseric'a sa ; elu e nedreptatitu si ignoratu in oficie si pre la dicasterie de susu pana diosu — ca nici unu altu poporu in marea Austria; limb'a si natiunalitatea lui se dospoia prin organele M. Tale pre facia de tóta vieti'a si valórea publica, incontr'a toturorul chiaru, respicatu, seriosu, si serbatoresce pronunciate loru intentiuni si dispusetiuni ale M. Tale; fiii lui cei onesti, loiali si binecalificati se postpunu regulatu si se umilescu nespusu prin redicarea renegatilor !!

Dar, Maiestate, aceste multiplice nedreptatiri si inpliari natiuniali nice că sunt inca tóte asuprile poporului romanu, ci elu de la ura si patim'a natiunale a contrarilor sei mai are o multime de suferintie chiaru si in causele sale de dreptu privatu, ale caroru specialisare insa aice nu aflam cu cale si de lipsa a-o intreprinde, intielegendu-se si asiá din natur'a lucrului de sine, că dusimani'a natiuniale, unde ea susta odata, nu se marginesce si nu se pote margini a-si versá foculu patimei sale numai asupr'a limbbei si natiunalitateli si bisericiei si scóleloru poporului dusimanit, ci — precum persecuta ea pre fiii cei culti ai poporului in sferele vietiei publice, chiaru asia nu crutia ea pre fiii de rondu ai poporului — ori unde are ocasiune a se intalni ea cu ei !

Maiestate ! Daca noi pentru tóte mai susu adusele apesari si nedreptatiri nu anectaramu aici in tipu de documente acte oficiose formali, caus'a e, caci, facundu-se acele tóte pre facia si fiendu ele chiaru si de dupa fóiele publice cu totulu notorie, amu aflatu ori-ce mai departe documentare cu totulu de prisosu; cu tóte aceste la unu casu de lipsa suntemu parati prin intieleginti'a nóstra si in separatu a le documenta.

Deci, Maiestate, in astfelui de impregiurari triste, de desperatu triste, — intr' adeveru ne stă mintea pre locu, candu e ca se ne formulamu cererea si se atingemu modalitatea, prin carea ni s'aru poté vindecá radicalmente atâte plaje doreróse; pentru că, Maiestate, cunoscutu ne este, că cercetarea si delaturarea acestoru plaje ale nóstre — dupa ordine-ar fi se se faca prin midiulocirea chiaru a celoru organe, pre cari noi dupa esperienti'a nóstra cauta se le tienemu de autoriele acelora, si asiadara cu totulu de neplecate si necalificate spre efectuarea unei adeverate vindecari.

Dereptu acea, Maiestate, noi cu genunchii plecati Te rogamu, ca cercetandu si constatandu prin organe precátu se pote de desinteresate si nepartiali adeverulu si realitatea plansoriloru nóstre, se Te induri prea gratiosu M. Ta de-adreptulu a demandá :

1.) ca dreptulu limbbei nóstre, amesuratu principiului de egala indreptatire si respicatelor prea inalte resolutiuni emanate in acésta privintia, neciuntatu si nemisticatu se se realizeze si observeze cu tóta strictetí'a prin tóte organele respetive, éra misticatorii si temerarii ciuntatori ai acestui dreptu se se traga la respondere si se se pedepsesca esemplarimente, satisfacandu-se prea inaltei parole pronunciate in pasagiulu finalu alu prea inaltului autografu alu 20. din 20 Opt. 1860.

2.) ca spre representarea si aperarea intereselor de totu feliulu ale numerósei si prea fidelei poporatiuni romane, — amesuratu eternei dreptati si principiului pronuntiatu in prea inalt'a diploma din 20 Opt. 1860 despre capacitatea toturorul supusiloru M. Tale de oficie publice fora privire la nascere si conditiune, si in conformitate cu prea inalt'a instructiune data catra guvernulu ungurescu la ocaziunea incorporarei Banatului cu Ungaria, — se se aplică romani apti adica romani notorii despre loialitatea loru, despre zelulu loru natiunale, despre soliditatea loru morale si despre capacitatea loru oficiale si intelectuale, atâtu la inalta cancelaria ungur. aulica (unde pana acumu nice unulu nu se affa aplicatu, de la care nedumerita inpregiurare noi si deducemu mai cu séma tóte retele si nedreptatirile ce ni se tempa) precum si la inaltulu consiliu din Bud'a si la tabl'a regia, si la resp. tribunale districtuali si cambiali, — adica atâtu ca consiliari si referinti cu votu decisivu, cátu si ca secretari concepisti s. a. in numeru amesuratu numerului si insemnatei poporului romanu din Ungaria si Banatu.

3.) ca amesuratu totu principiului dreptatei naturali si prea inaltei ordinatiuni respicate in resolutiunea din 27. Dec. 1860, in carea se cuprinde precise, ca in partile lo-

cuite indesatu de romani se se aplice de deregatori publici numai romani calificati, in fine amesuratu si interesului de statu si imperativei necesitati -- se se aplice romani in numeru cuvenit' prin tota partile indesatu locuite de romani; anume :

a) in cercurile Modosiu, Banlocu, si Banatu Comlosiu din comitatul Torontalului, unde poporatiunea romana de si prevalese, nu numai ca n'are diregatori de natiunilitatea sa, dar deregatorii actuali nici ca sciu vorbi romanesce, prin urmare nice ca se potu intielege cu poporulu romanu;

b) in capulu comitatului Temisiu, fiendu acestu comitat mai cu sema de romani locuitu, si administratoriul presinte alu comitatului, carele e serbu si nu scie romanesce, nepotendu prelanga cea mai buna voia a sa a responde dupa cuvintia chiamarei sale; — asemenea in centrulu comitatului Temisiu, la administratiune si judetiu, unde — de si romanii facu majoritatea poporatiunei comitatului, pana acumu mai nici unu unicu individu romauu nu se afia aplicatu; in fine prin tota cercurile comitatului, in cari tota poporatiunea romana multu pucinu prevaléza, fora insa ca se fia pana acumu macaru numai intru catva respectata pre la oficiele de cercu;

c) in magistratulu liberei regie cetati Temisiora, restaurandu-se acestu magistrat cu totulu pre nedreptate organizate de nou, si respectandu-se pre acesta cale drepte pretensiuni ale numerosei poporatiuni romane de acolo dupa cuvintia;

d) in comitatulu Carasiului, carele mai totu e locuitu numai de Romani, si totusi mai vertosu in judetiu central si prin cercuri cu multu mai pucini ampoliati romani are, decat ce dupa dreptu, necesitate si prea inaltele dispuetiuni s'ar cuveni.

Maiestate ! Candu e vorba de aplicarea Romanilor prin deregatorie, mai vertosu in posturi mai inalte, — nu potem a nu observa cu tota umilint'a, ca contrarii prosperitatei noastre natiunali si intereselor noastre vitali, chiar si acei ce se afia in sferele si pusetiunile mai inalte, de comunu s'au deditu a ne refusau dreptele noastre pretensiuni in acest'a privintia sub pretestulu, cumca n'avemu destui si destulu de calificati barbati pentru atari posturi; — deci, Maiestate, ascurandu-Te noi cu tota reverinta cea mai adunca, cumca natiunea nostra si pre la noi, ca in Transilvania si pre aiurea, are barbati destui in tota privintia chiar si pentru posturi mai inalte deplinu calificati, insa fiendu noi din experientia convinsi, ca judecat'a asupra barbatilor nostri natiunali de comunu se influintiea de patim natiuniale spre cea mai mare dauna a noastră, si precumu credem noii, si a tronului: cutediamu a Te rogá — in interesulu dreptatei si alu adeverului si alu prea inaltului tronu alu M. Tale si alu natiunalitatei noastre cei patimitorie — cu genunchii plecati, ca M. Ta candu se lucra despre aplicarea barbatilor din sinulu nostru se nu Te multiamesci cu voturile si propusetiunile aceloru organe, cari decandu sunt nu si au fostu favoritorie, ci se ai parintesa gratia a mai ascultau si alte organe de statu, dupa pusetiunea si compunerea loru desinteresate; era mai cu sema se ai prea inalt'a indurare de a asculta in atari casuri si pre ilustrii si renumitii nostri conducatori principali, precumu anumitu pre prea sanctitii nostri episcopi Dr. Dobr'a din Lugosiu si Procopiu Ivacicoviciu din Aradu si pre fos-tulu consiliariu straordinariu imperiale Andrea de Mocioni domnulu de Foeni, cari barbati totdeun'a s'au destinsu prin cele mai stralucite virtuti si politice si patriotice si natiunali, si alu caroru de comunu cunoscutu caracteru e inaltiatu preste tota patim'a si partialitatea.

In fine, Maiestate, incatul pentru cumplitele nedreptatiri si persecutiuni, ce ni se facu prin biserice si preste totu din partea ordinariatelor serbesci, ne rogamu cu genunchii plecati:

4. ca spre incetarea acestor'a se aibi M. Ta parintesa indurare, de a decide catu mai curendu si mai favoraveru cauca restaurandei noastre metropolie ortodoxe, pre carea incrediutii nostri cu episcopii nostri in frunte inca anu in lun'a lui Marte au incredintiatu-o prea gratioselor mani ale M. Tale; — era incatul pentru anarchia ce domnesce pretotindenea in scolele noastre poporale, se Te induri prea gratiosu M. Ta a dispune catu mai curendu.

5. ca scolele noastre populari numai-decatu se se scotia de sub administratiunea clerului, si se se supuna la o administratiune si directiune romana natiunale civile, carea se se organizeze amesuratu cerintei timpului si cu ascultarea celor mai de frunte capacitatii natiunale ale noastre — seu pre calea normelor, ce custau pana la anulu 1849, seu a celor ce se introdusesera de atunci incocé si custara cu prea inbucuratoriu resultat pana la anulu 1861.

Remanendu cu tota plecatiunea cea mai profunda si mai omagiale s. c. l.

(Provieduta cu nenumerate subscrieri de posesori mari si mici, preoti si invetitori, antisti comunali, advocați, notari, cetatiani, negotiatori, tierani s. a. din comitatele Banatiane, Temisiu, Torontal si Carasiu.)

Despre saditulu roseloru (rosariulu.)

Vine si timpulu saditului roseloru, a acestoru florii minunate, ornamentulu gradinilor, regina florilor; deci credu a face servitiu unor on. cetitori aratandu aci ceva despre saditulu loru.

Rugitiele sunt in doua moduri nobilate, si adeca: oltuite iern'a si primavera in case calde, si oculte in decursu verei in locu liberu. Cele dantai suntu prea plapande, dincontra ceste din urma suntu mai trainice, deci in tota privintia mai recomandavere, pentru acesta deci numai despre aceste voiu vorbi.

In privintia pamentului rugitiele nu alegu multu, ele prospera in totu soiulu de pament de gradina. La sadire se poto mestecă cu gunoiu bine putredu. Pamentul espus iern'a gerului, e bine a se adună pe de-asupra si a se pune la radacini.

De la midiloculu lui Marte nainte primindu rugitiele comandate, trebuie de locu desfacute, culcate a lungulu pe pamentu si acoperite asia de totu cu pamentu umed, tienendu-se asia ca 2—3 dile, apoi se scotu, se retéza de nou cu unu cutitu bunu tota radacinele, si asia se sadescu dar nu afundu. — Dupa sadire — partea nobila — se lega in musci, cari — cand suntu venturi uscate si nu e frigu, trebuie tienuti umedi; — e bine si a face din luto o muruiela (tina subtire) si cu acest'a a unge tota tulpiu'a. Aceste se facu pentru ca radacinile rugului incepua mai tarziu a trimite sucu nutritoriu tulpinei si coronei, de catu radacinele pomilor, si de multe ori se intempla — daca nu se face cum am aratatu — de pana cand incepua radacinele a trimite susu sucu, tulpini'a — seu numai partea nobila — se usca de venturile seci de primavera. In starea acest'a, inveliti, remanu pana ce suntu semne ca a inceputu a cresce, dar nici atunci se nu se depareze pana nu suntemu siguri ca suntu prinsi. — Udarea radacinelor — se intielege — ca se nu lipsesc.

In ver'a antaia dupa sadire nu e consultu a-i lasa se infloresca, ci se se taie toti bobocii cari cum se arata; inse-daca din curiositate am voi se vedem ce soiu e, se se lase 1 multu 2 boboci spre inflorire. Retienerea acest'a de la inflorire se resplatesce imbelsiugatu — in anii urmatori.

Aceste sunt pe scurt ce am aflat de lipsa a comunică de astada — si dorescu ca ostenelele on. cetitori se fie incoronate de placerile nevinovate, de cari subscrisulu si panacum a avutu norocire a se impartasi.

N. Avramu.

D i v e r s e .

„Hirotoniri. S-au hirotonit intru preotu Flori-anu Hajdeu, teologu absolutu, pentru parochia' Hidisi-elu, langa Oradea-mare si Nestor u Porumbu, teol. absolutu, pentru capelani'a din Tulca, comitatulu Bihorului.

— **Bibliografia.** A aparutu de sub tipariu „Religiunea crestina“ cuprindiendu invetiaturi despre credint'a si faptele bune crestinesci, pentru scolele elementare de ambe secse, de Ioanu Popa, profesoru la gimnasiulu romanu gr. or. din Brasovu. Brasovu. Tipografia lui Römer et. Kamner. 1878. Pretiulu?

□ **Serviciul solemnel** pentru sufletele mortiloru, Sambata la 18 Februarie in Bucuresci, s'a celebratut dupa urmatorea programma: I. Inaltu Prea Santitulu Mitropolitu-Primatu, impreuna cu alti Prea Santiti archierei, va incepe serviciul divinu in Capel'a cimitirului Belu, la orele 10 ante-meridiane. II. Toti preotii din capitala vor seversi pe la bisericele loru sant'a leturgie spre memor'a repausatiloru din parochiile loru respective. III. La orele 11, toti preotii, ai caror enoriasi inmormentéza in cimitiru Belu, voru fi adunati la biserica Sf. George-Nou, de unde vor porni pe josu pentru cimitirulu Belu, in ordinea urmatore: 1. O escota de gendarmi; 2. Mai multe felinare si steguri bisericesci; 3. Corurile bisericesci; 4. Unu Prea Santitu archiereu urmatu de toti preotii, cari mergu in rendu cate doi, imbracati in epatrahilu si sfita. IV. In totu tim-pulu procesiunei se vor trage clopotele de la tote bisericile din capitala. V. Dupa ce procesiunea va sosí in cimitiru, se va asteptá terminarea serviciului, dupa care se va face in mijlocul cimitirului, parastasulu generalu pentru repausatii inmormentati acolo. Dupa acést'a preotii vor ceti molifele, fie-care pe mormintele parochialilor sei. VI. Dupa terminarea parastasului, Inaltu Prea Santitulu Mitropolit-Primatu se va duce la loculu de alaturea, unde inmormenteza soldatii, spre a ceti unu trisaghionu pentru odihn'a sufletelor celoru cadiuti in resboiu. VII. Preotii, ai caror enoriasi inmormentéza in cele-alte cimitire, dupa ce vor terminá sant'a leturgie la bisericele loru, vor porni la cimitirile respective pentru a ceti molifele pe morminte.

+ **Starea invetiamentului in comitatulu Bihor.** Estragemu din „Observatoriulu“ urmatorele date triste asupra starei invetiamentului in Bihoru. Comitatulu Biharei numera peste $\frac{1}{2}$ millionu locitoru, 200 miluri □ din cari peste diumetate sunt romani. In capital'a acelui comitatu suntu doue episcopie, un'a romano-cath. si alt'a greco-cath., unu vicariatu greco-resar.-ortodoxu, gimnasie, seminariu, academia de drepturi, ér in Dobritinu, Roma reformatiloru, unu mare colegiu reformatu, unu gimnasiu romano-cath. si scóla agronomica, in Beiusiu unu gimnasiu; cu tote aceste instructiunea masselor de poporu in acestu comitatu este chiar dupa informatiunile oficiai publicate de cătra ministeriu asia de negrigita in cătu acelu tienutu vastu classificatu din punctulu de vedere alu culturei sale ocupa astadi numai alu 60-lea locu intre cele 72 de comitate ale Ungariei si Transilvaniei. Dupa datele statistice din 1874. comitatulu Biharei cu 555537 de suflete avea 73094 prunci oblegati a merge la scóla; dara din toti aceia abea mergea ceva peste diumatate. Dupa datele din 1876. numerulu tenerimei scolastice in locu de a se inmultu, a mai scadiutu cu căte-va procente, asia cătu judecandu dupa aceste date, apoi comitatulu Biharei a cadiutu mai diosu si de cătu Maramuresiul, care cu afacerile, scolastice au statu mai inainte in cod'a tuturor comitatelor. Districtulu haiduciloru, comitatele Szatmaru, Szabolcs, Békés (in care tote suntu forte multi romani) inca n'au fostu nici odata laudate pentru cultur'a poporului loru; dara chiaru acestor'a comitatulu Biharei era datoriu se le dee exemplu bunu. Totu din datele ministeriali ese că in cei 3 ani din urma numerulu scóleloru

pin comitatu in locu se crésca a mai scadiutu cu 77; éra din platile docentiloru locutorii au mai searit upe la mai multe scóle o summa totala de 18532 fl. v. a. éra alte venituri ale scoelor upe scadiutu cu 15364 fl. v. a. — Din alte informatiuni particulare aflam cä chiar in vre-o 7 comune din dominiulu episcopiei gr.-cath. nu esiste de locu scóle. Era sciutu si de mai inainte că in multime de scóle popularie nu se afla nici macaru abcedarie pentru bietii copilasi, ca si cumu ne-amu afla in evulu mediu inainte de inventiunea tipariului. Totu din cifrele ministeriali aflam, că si in comitatulu Biharei mai multe mii de copii mergu fora o carte la scóla, că inse in anu 1876 numerulu scolariloru lipsiti de carticele se mai inmultise cu 6676. Daca nu este acést'a sandalu, apoi nu mai scimu ce definitiune se se dee acestui cuventu“.

) **Balu romanu** s'a arangiatu la 16/28 Februarie a. c. in Temisiora, in folosulu scóleloru locale. Balulu arangiatu, dupa cum ni se scrie, de unu comitetu, care, si mai cu sema zelulu si ingrigirea dloru: Georgiu Regepu, V. P. Seimanu, Merza, Davidu, Csanu si Abrudanu, l'a ridicatu in concurintia cu celea mai elegante baluri a saisonului.“

Anunciu! *)

Subscrisulu, nascutu in Aradu, de natiune romanu gr. or. dupa ce mi-am completatut studiile in Pest'a, Vien'a si alte orasie insemnante, me recomandu in bunavointia on. publicu din Aradu si din provincia ca pictor u academicu, si ca atare primescu ori ce lucru din cadrulu picturei artificiose, castele si palaturi, biserici si iconostasuri, precum si totu feliulu de icone pentru praporu si baldachine bisericesci, si pentru flamurile deosebitelor reuniuni, promtiendu, că me voi nisui a corespunde asteptarilor on. publicu prin lucru promptu, precisu si cu pretiu moderat.

Dupa care me subscru respectuosu

Mihaiu Sierbanu,
pictor u academicu.

C o n c u r s e .

2—3.

In urmarea decisiunei consistoriali dtto 1. Noembre 1877. Nr. 383 scol. se deschide concursu pentru statiunea invetiatorésca la scóla confesionale gr. or. rom. din Giulvediu comitatulu Torontalului, protopopiatulu Ciacovei, cu terminu de alegere pe 2 Apriliu vechiu a. c.

Emolumentele sunt: 126 fl. v. a. 60 metri grâu, 3 jugere pamentu aratoriu, 8 orgii de paie din cari are a se incaldi si scóla; cartiru liberu cu gradina de $\frac{1}{2}$ jugeru intravilanu.

Doritorii de a ocupá acestu postu suntu avisati a-si trimite recursele instruite in sensulu stat. org. adresate comitetului parochialu din Giulvediu, domnului protopresbiteru tractualu Ioanu P. Seimanu, in Ciacova.

Se cere dela recurenti, pana la alegere a se infatiosá in atare serbatore ori dumineca in s. biserica spre a-si areta desteritatea in cantarile bisericesci, cari voru produce testimoniul de cualificatiune voru fi preferiti.

Giulvediu, in 11 Fauru 1878.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu dlu Protopresbiteru tractualu.

*) Pentru celea cuprinse in acestu locu, redactiunea numai faci cu legile de pressa primesc responsabilitatea.
Red.

3—3.

Pentru postulu invetiarescu dela scol'a confesionala gr. or. romana din **Agadiciu** protopresbiteratulu Oravitie, Comitatulu Carasiului, se publica prin acésta concursu pana in **19 februaru a. c.**

Emolumintele impreunate cu acestu postu suntu: 1) Salariulu anualu in bani 300 fl. v. a. 2) 4 orgi, de lemn in natura, 3) 2 jugere de pamantu aretoriu, 4) 1 jugeru de pamantu locu separatu estravilanu aretoriu, 5) 15 fl. pentru spesele scripturistice, 6) 10 fl. pentru conferentie, a 7) cuartiru liberu cu gradina pentru legumi.

Doritorii de a ocupá acestu postu au a-si trimite recursurile instruite dupa statutulu organicu, si adresate comitetului parochialu catra D. Protopresbiteru Iac o b u P o p o v i c i u in Oravitie — si de este in putintia a-se areta si in comuna intru o dumineca séu serbatore.

Agadiciu in 29. Ianuarie 1878.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu D. Protopresbiteru districtualu.

3—3.

In urmarea ordinatiunei Ven. consistoriu diecesanu de Nr. ^{30/12} 1877. Nr. 500 scol. pentru statiunea invetiatorésca la scol'a confesiunala romana din comun'a **Jabuc'a**, protopresbiteratulu Versietiului, cottulu Timisiului, se escrie concursu cu terminu pana in **19. Martiu a. c.** stilulu vechiu.

Emolumintele sunt: in bani gata 300 fl. v. a. pentru recusite de scrisu 6 fl. 4 orgii de lemn din care se se incaldiésca si scol'a, unu jugeru de pamantu din care diumetate e saditu viie si 10 fl. spese pentru cercetarea conferintielor.

Doritorii de a ocupá acésta statiune sunt avisati a-si tremite cursele adresate comitetului parochialu la reverendissimulu domnu Ioane Popoviciu protopresbiteru in Mercin'a per Varadia.

Jabuc'a, in 6. Februarie 1878.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu Dlu protopresbiteru tractualu.

3—3.

Pentru ocuparea parochiei vacante **Bricheni-Colesci** se escrie concursu cu terminu pana la **26 februariu a. c.**

Emolumintele sunt: 1) din Bricheni dela 68 numere cate $\frac{1}{2}$ mesura cucurudiu si 40 fl. si stólele usuate.

2) din Colesti dela 60 numere cate $\frac{1}{2}$ mesura cucurudiu si stólele.

Pentru cuartiru se va luá in arenda ceva casa acomodata in Bricheni.

Recentii vor avea a-si tramite petitiunile sale pana la terminulu indicat la acestu oficiu protopopescu,

Beiusu, in 28 Ianuarie 1878.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu mine: **Vasiliu Pappu**, prot. Beiusu.

3—3.

Pentru parochia vacanta gr. or. din comun'a **Bradetu**, protopresbiteratulu Mediatului, cottulu Bihorului, cu carea e impreunatu si postulu de invetiatoriu se publica concursu, cu terminulu de alegere pe **9 Martie st. v. a. c.**

Emolumentele preotiesci suntu: Dela 90 de nre 58 fl. adeca cate 80 cr. dela unu nr. stólele dela inmormentari, cununii scl. statorite dupa usulu veteranu.

Emolumintele invetiaresci suntu 80 fl. v. a. 4 cubule grâu si 4 cucuruzu, 8 orgii de lemn, 1 portie fenu si unu fioru dela tóta cas'a.

Doritorii de a ocupá acésta parochia cu postulu invetiarescu, suntu avisati a-si tramite cursele, instruite conformu statutui org. la subscrisulu protopopu.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu concernentulu protopopu **Petru Sobau**.

3—3.

Pentru deplinirea postului invetiarescu dela scol'a confesionala gr. or. romana din comun'a **Giulvezu**, protopopiatulu Ciacovei, cottulu Torontalului se publica concursu pana in **26 februarie a. c. st. v.** Dotatiunea anuala se cuprinde din 126 fl. v. a. si 60 chible de grâu, 8 stangeni de paie din care are se se incaldiésca scóla amesuratul, 3 lantie de aratura si cortelul liberu cu gradina de legumi.

Doritorii de a ocupá acestu postu au pana la termenul prefisat se-si indrepte petitiunile sale catra comitetulu parochialu, prin protopopulu tractualu, salaturandu töte atestatele căte sunt prescrise prin statutulu organicu, si presentanduse in persoană in comuna in vreo dumineca pentru a-si arata desteritatea in cantarile bisericesci.

Giulvezu, 1 februarie 1878.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu pré on. prot. **Ivan P. Seimanu**.

3—3.

Pentru ocuparea vacantei parochii gr. or. din comun'a **Pestere** protop. Caransebesiului se publica prin acésta concursu cu terminu de **6 septemaní dela 1-a publicare**.

Emolumintele sunt: Birulu dela 119 case căte 15 oche in cucuruzu sfermatu séu 1 fl. de casa, stol'a indatinata, unu jugeru de pamantu intravilanu saditu cu pomi roditori, si una sesia de pamantu aratoriu si fenatiu.

Cei ce dorescu a competá la postulu acesta, vor avea se trimita petitiunile instruite conformu stat. org. si dispuseciunilor ven. Consistoriu din 29 Decembrie 1875. Nr. 858. bis. la subscrisulu, insa adresate catra Sinodulu par. din' Pestere.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu **Nicolau Andreeviciu**, protopr.

3—3.

Pentru statiunea invetiatorésca gr. or din comun'a **Repsigu** in inspectoratulu Lenopolie-Borosineu, comitatulu Aradului, se publica concursu cu terminulu de alegere pe **9. Martie a. c. st. v.**

Salariulu anualu 146 fl. v. a. — 7 cubule de grâu, 7 cubule de cucuruzu, 12 orgii de lemn din care este a se incaldí si scóla — 14 magi de fenu — 2 măsuri de mazare — fasole. cuartiru liberu cu gradina pentru seminaturi.

Recentii au se produca testimoniu despre absolvirea preparandie, — de cvalificatiune, si atestatu de moralitate, era cursele adresandule comitetului parochialu, le voru trimite in Borosineu pana la 2 Martie a. c. st. v.

NB. Fiindu-că la numita statiune de presentu este invetiatoriu substituitu, la casu de n-ar fi alesu, i-se acorda din partea comitetului parochialu jumatate din salariulu anualu pana respectivulu substituitu si-va castigá alta statiune.

Repsigu, 31 Ianuarie 1878.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu mine **Nicolau Beldea**, insp. scol.